

derimod, at der gennem *Nedsættelsen af en Kommission* „vil kunne fremkaldes Forslag til en mere forretningsmæssig Drift af Statsbanerne og til Besparelser saaledes, at der herved vil kunne indvindes et Merudbytte, der vil give en rimelig Forrentning af Banerne“. Skønt Flertallet ikke tror, at det er muligt *alene* ad denne Vej at skabe den Merindtægt, som tilsigtes, „kan man dog tiltræde Tanken og henstiller til Ministeren, at der nedsættes et Udvalg til Overvejelsen navnlig af en mere hensigtsmæssig Ordning af Statsbanernes Styrelsesform og Drift“. Udvalgets Mindretal stillede i Henhold til det anførte et Ændringsforslag om at indsætte i Loven en Bestemmelse om Nedsættelsen af en saadan Kommission paa 15 Medlemmer. Efter at Ministeren havde udtalt sig velvillig om Tanken, toges Ændringsforslaget tilbage. Ved 3. Behandling gav Ministeren et bestemt Tilsagn om at ville nedsætte en saadan Kommission, idet han om dens Sammensætning bl. a. udtalte, at han ansaa det for heldigst, at den kommer til at virke ganske uafhængig af Statsbanernes Ledelse, saa at dens Arbejde ikke en Gang faar Skin af Paavirkning derfra. Antallet mente Ministeren burde være 9, eventuelt 11.

Det ovennævnte Mindretal udtaler endvidere i Betænkningen, at man altid, lige op til den store Jernbanekommission, har betragtet Banernes Hovedopgave som værende af social-økonomisk Karakter, hvorfor man kan nøjes med en Forrentning af ca. 2 pCt., og „denne Forrentning mener Mindretallet ogsaa vil kunne opnaas nu, uden at man behøver at gaa til en Takstforhøjelse, der vil gribe forstyrrende ind i saa mange Forhold, være yderst trykkende for Befolkningen og tillige fremkalde en ringere Benyttelse af Banerne, saaledes som Erfaringen fra tidligere Forhøjelser viser det, og som det ogsaa er forudsat i Forslagets Motiver“. . . . „Det er Mindretallets Mening, at det Misforhold, som de senere Aar have vist mellem Stigningen i Banernes Ydelser og deres Udgifter, stammer fra indgribende og væsentlige Fejl i Banernes Styrelse“. Kun gennem en Kommission — i hvilken ingen Statsbaneembedsmænd bør have Sæde — kan man komme til Bunds heri, og forinden denne Kommission har afgivet sin Betænkning, „anser Mindretallet det for ganske urigtigt at gaa til en saa voldsom Forøgelse af Taksterne som den her foreslaaede, der oven i Købet ikke alene medfører en forøget Byrde for Befolkningen af de 4 Millioner, som Statskassen haaber at faa ind, men yderligere vil koste Befolkningen 1 à 1½ Million, idet de med Banerne konkurrerende Transportmidler naturligvis ogsaa ville sætte deres Takster op, ligesom Tilfældet var efter Jernbanetakstforhøjelsen i 1903“. Dette Mindretal stillede i Henhold hertil Ændringsforslag om at lade Lovforslagets Forhøjelsesbestemmelser udgaa, endvidere at nedsætte Betalingen for 8 Dages-